

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Cap. VI. Stipendium Missæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

fiore, si dia autorità al Confessore di ricevere per scrittura, e con giuramento la denuncia, per portarla subito, à chi gl'ha vera data autorità di pigliarla: e se oltre le cose suddette occorret à altro caso grave, per il quale non si possa il penitente indurre à denunciare, vuole la Santità Sua, che si scriva qui, e s'aspetti la risposta, e in tanto, si sopra seda nell'assoluzione.

32. Queritur, An, cum sollicitata ex denunciatione, grave damnum timet sibi, vel marito, filiis, aut proximis consanguineis, debeat denunciare?

Resp. Tenetur, quia timori, seu præfatis periculis occurrere potest auxilio Supremi Tribunalis; quamvis alii affirmant excusari. *Carena tit. 9. §. 7. nu. 34.* sed nostra opinio est tutior.

33. Queritur, quanam sint signa, quibus reputetur confessio simulata?

Resp. Ex parte Confessarii sunt: sedere in loco convenienti: benedicere mulieri: manum ante faciem tenere, modo, quo fit, dum Confessiones audiuntur: & demum, manum supra ipsam extendere, fingendo ipsam absolvere; ex parte vero mulieris sunt: genuflexio: signum Crucis: percussio pectoris: manuum conjunctio: humilis allocutio cum Confessario, quæ exterius appareat, & presumatur accusatio peccatorum. *Ameno de pen. tit. 4. §. 2. num. 16.*

34. Sed queritur: an clausula illa: simulantes ibidem Confessiones audire, referatur, etiam ad confessionarium, adeo ut in Bullam confessarius impingat, qui in confessionario sollicitat, si sibi non simulet confessionem audire?

Resp. Affirmative, nam verè est reus

Bullæ, dum in eo sollicitat, licet confessionem audire non simulet; ut ex decreto alleg. num. 6. colligitur, ac ipse textus Bullæ concludit, ex clausula, *si-ve extra occasionem confessionis in confessionario*: per quam excludit expressè confessionem, habens respectum dumtaxat ad injuriam loci, utpotè ad Tribunal ordinarium iudicii Sacramentalis, & subdens, *aut in loco quocumque*, &c. addit, *simulantes ibidem*, &c. ne dicatur, quòd omnia peccata carnis à Confessariis, ubique commissa, vel tentata, sint denuncianda, nam in aliquo loco sunt commissa, & attentata, ergo ad effectum denunciationis exigit, ut in loco extra confessionarium simuletur confessio; unde hic habet respectum, non ad locum, sed ad Confessionem, & ejus injuriam: propterea exigit, simulationem confessionis, ut terminum restrictivum clausulæ: *aut in loco quocumque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad Confessionem audiendam electo*: ut optimè Felix tom. 2. numer. 523.

CAPUT VI.

Prop. VIII. IX. & X. ab Alex. VII. Co.
Stipendium Missæ.

PROP. 8. Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem, etiam specialissimam fructus, ipsimet celebranti correspondentem, idque post decretum Urbani VIII.

PROP. 9. Post decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missa celebranda traditur,

(E) 3

zur, per alium satisfacere, collato illi minori stipendio, alia parte stipendii sibi retenta.

PROP. 10. Non est contra iustitiam pro pluribus sacrificiis stipendium accipere, & sacrificium unum offerre; neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam, promissione juramento firmata, dari stipendium, quod pro nullo alio offeram.

Quarum occasione, ut ad ea accedamus, quæ in praxi magis pro casibus conscientiarum faciunt.

Notetur cum D.D. Missæ sacrificium esse ex opere operato propitiatorium, satisfactorium, & impetratorium.

2. Quæritur, quare dicatur propitiatorium?

Resp. Quia per ipsum fit, ut, sicut vero corde, & recta fide, cum metu, & reverentia, contriti, ac penitentes ad Deum accedamus, misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno: hujus quippe oblatione placatus Dominus, gratiam, & donum penitentiae concedens, crimina, & peccata, etiam ingentia, dimittit. Trid. sess. 22. cap. 2.

3. Quæritur, cur dicatur satisfactorium?

Resp. Quia Deus illud acceptat, tamquam satisfactorium pro pœna temporali, sive tota, sive parte ipsius, in quam virtute penitentiae commutata erat pœna æterna, debita peccatis mortalibus, in Sacramento penitentiae remissis, dummodò obex peccati non invenerit; & is, pro quo offertur, sit in statu gratiæ.

4. Quæritur, quare dicatur impetratorium?

Resp. Quia per illud impetrantur bona spiritualia gratiæ ad agendam penitentiam de peccatis, & perseverandam in accepta iustitia: item, temporalia, sanitatem, victoriam, pacem, &c. quatenus hæc ad salutem conducunt, & hanc animæ profint, Trid. l. c. & Can. 3. triplex iste fructus ex opere operato ex sacrificio provenit.

5. Quæritur, quare fructus dicatur ex opere operato?

Resp. Quia provenit ex vi, & virtute sacrificii, sine respectu ad innocentiam, vel Sacerdotis devotionem, seu, in quantum Christus Dominus ex pacto cum Deo Patre inito, voluit, & instituit, ut eo ritè posito, infallibiliter effectus conferatur, independentè à bonitate Ministrum; modò ex parte ejus, cui sacrificium applicatur, divinis beneficiis obex non ponatur; Sic D.D. communiter, & cap. Ut cum de consecr. dist. 2. a Trid. cap. cit. vid. Fagn. in 3. ad cap. Fraternalitate de sepul. num. 35.

6. Quæritur, An licitum sit, accipere stipendium pro Missa celebranda, & an simoniam contineat?

Resp. Est licitum, nec simoniam continet; quia stipendium non datur pro ipsa sacrificii applicatione; nec in pretium laboris, & actionum, per se intrinsicè connexarum cum Missa, & per se necessariorum ad tale scè uni Ministerium; ut est labor se vestiendi sacris vestibus, legendi orationes, Symbolum, & alia, ut in Missali, sine quibus Missa celebrari non potest. Si hæc deducerentur in pactum, & pro eis stipendium reciperetur, realiter, & cum effectu simonia committeretur ex dicendis lib. 2. cap. 26.

Sed

Sed quid, si sacerdos sit dives, & aliunde abundantem habeat sustentationem?

Resp. Et ipse potest licite recipere, per tex. in cap. Clerici 1. q. 2. ubi: Clerici omnes, qui Ecclesie fideliter, vigilanterque deserviant, stipendia sanctis laboribus debita, secundum servitii sui meritum, per ordinationem Canonum à Sacerdotibus consequantur: in his pondera: I. Omnes, quod includit, tam pauperes, quam divites: II. Stipendia sanctis laboribus debita, quæ significant esse danda stipendia Sacerdotibus, non propter indigentiam, sed propter labores: III. Servitii sui meritum; & non secundum indigentiam qualitatem: quia nullus sive dives, aut pauper, tenetur de suo se sustentare, ut alteri obsequatur, & ministret; nam, quis militat suis stipendiis nunquam? quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat. 1. ad Corinth. 9. videatur Fagnan. in 3. ad cap. significatum de prebend. num. 39.

7. Quæritur, quodnam reputetur justum, & adequatum stipendium Missæ?

Resp. Reprobata opinione assertentium non esse justum, nisi tantum detur, quantum necesse est ad sustentationem unius per integrum diem, dicimus illud esse justum, quod lex, (non laica) vel loci consuetudo taxavit, juxta decret. S. C. C. de celebr. Missarum ad quintum; hic Roma Julium est ordinarium stipendium, & consueta elemosyna pro qualibet Missa privata.

8. Quæritur, an, crescente pretiore-rum necessariorum ad vitium, possit licite sacerdos pauper plura stipendia ac-

cipere; & unica Missa pro omnibus satisfacere?

Resp. Negativè, sed tot debet celebrare, quot stipendia recepit, per expressè disposita ab eadem S. C. ibid. §. deinde his verbis; mandat, & precipit, ut absolute tot Missa celebrentur, quot ad rationem attributa elemosyna præscripta fuerint, ita ut alioquin ii, ad quos pertinet, sua obligationi non satisfaciant: quinimo graviter peccent, & ad restitutionem teneantur. Ponderandum est sacros Canones in assignatione stipendii non considerasse pauperem, vel victualium caritatem, sed mercedem laboris, ut alleg. cap. Clerici. Operarius vineæ ob paupertatem non potest plus accipere, juxta, & pacta mercede, ergo nec Sacerdos juxta stipendio.

9. Sed quid, si stipendium ab uno acceptum non esset justum, sed tenue, an possit ab alio tantum accipere, quantum sufficit ad justum stipendium, & unica Missa utriusque satisfacere?

Resp. Negativè, quia ibid. Sac. Congreg. extendit dispositionem, etiam ad stipendia quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive a pluribus personis collata fuerint, aut conferantur; à simili de eo, qui acceptat beneficium tenue, qui non propterea excusatur à residentia Glof. in cap. Clericus vitium in ver. vigiliis 91. dist. hinc, ex quo stipendium ab ipso acceptum sit minus congruum, non ideo minus tenebitur integrum sacrificium illi applicare, dum convenit.

10. Quæritur, an, cum Sacrificium sit propitiatorium, satisfactorium, & impetratorium, possint à tribus tria stipendia

pendia recipi, & unica Missa tribus obligationibus satisfieri, applicando uni, ut defuncto, fructum satisfactorium: alteri, ut infirmo, fructum impetratorium v. g. sanitatem: & tertio, ut peccatori, vel iusto, fructum propitiatorium?

Resp. Negativè ex allegato S. C. decreto s. deinde, & ex alio ejusdem sub die 13. Decemb. 1659. quæ super simili interrogata, respondit non posse: apud Fagnan. ad cit. cap. fraternitatem in fine.

11. Quæritur, an ultra solitum stipendium possit ab aliquo aliquid accipi pro fructu Sacrificii: & opere operantis proveniente?

Resp. Negativè, quia dantes stipendium pro Missa exigunt, & deposcunt fructum Sacrificii, quem possunt, tam ex opere operato, quam ex opere operantis: & sic responderent, si interrogarentur.

Non omitto, quòd similem nundinationem certò Papa prohiberet, si sciret ab aliquo exerceri.

12. Quæritur, an Sacerdos, qui hodie à nemine stipendium accepit, possit Missam, quam celebrat, applicare illi, qui primus dabit stipendium?

Resp. Negativè: quòd legitur prohibitum à S. C. Conc. in responso dato 15. Novemb. 1605. sub Paulo V. ad Archiepiscopum Hispalensem. Est communis fidelium mens, stipendium dari non pro Missa, jam dicta, sed pro dicenda; qui sanè elemosynas pro Missis non tribuerent, si hujusmodi applicandi modum dubitarent, posse à Sacerdotibus ad praxim deduci: abusus igitur reputatur contra usum Ecclesie, avaritiam, indi-

gnam Ecclesiasticis, sapiens, & propterea communitè à DD. Layman, Gobat, Gavanto, Poncio, Jacobo, Marchant, aliisque, qui agunt de Missa: stipendio, reprobatur.

13. Quæritur, an possit Sacerdos dare Missam alteri dicendam pro minori stipendio, quam ipse receperit?

Resp. Negativè, ut expressè S. C. Conc. in alleg. decretis: quæ quoad octavum: excipit Rectorem Beneficii; qui, si per alium celebrare valeat, ei potest tribuere elemosynam congruam, secundum morem Civitatis, & Provinciae, & non ad rationem reddituum beneficii, nisi in fundatione ipsius aliud fuerit dispositum.

At dubitatur, an prohibitio comprehendat tam eum, qui, accepto iusto stipendio, retenta sibi ejusdem parte, alteri Missam celebrandam committit, quam eum, qui recepta pinguiori elemosyna, Missam alteri committit. eisdem dato iusto stipendio juxta loci praxim, & legem, reservato sibi ejusdem excessu?

Resp. Utrumque, ut ipsa S. Cong. disponit; à quò id, s. ac similiter prohibetur Sacerdoti cum clausula, qui Missam suscepit celebrandam cum certa elemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem elemosynæ sibi retenta, celebrandam committat; in his nota adjectivum certa, comprehendens, tam justum, quam pinguius stipendium; considera etiam ejusdem Congr. responsum ad septimum.

14. Quæritur, an Parochus possit elemosynam accipere pro Missa celebranda iii diebus, in quibus tenetur ex di-

Alio præcepto sacrificium offerre pro suis Parochianis; pro quibus tenetur singulis diebus, si reddens sine pingues, si vero tenues, saltem diebus festis, ut in una Lucana, Sac. Cong. Conc. die 10. Maji 1681. Ex Trid. sess. 23. cap. 1. de ref.

Resp. Aliqui dixerunt posse, ex eo, quod in Sacrificio Missæ per Scotum quolibet. 20. art. 2. & 3. Fagnan. ad cit. cap. Fraternitatem num. 94. & Gavantum p. 2. tit. 3. lit. P. triplex sit fructus ex opere operato: generalissimus, specialissimus, & medius, seu specialis: primus debetur toti Ecclesiæ, & cæteris, de quibus in Canone, quem Sacerdos, ut publicus Ecclesiæ minister, intentione generali, quam habet offerendi Sacrificium pro iis, pro quibus Ecclesia ordinat, ut offerat, illud illis applicat, juxta Trid. sess. cit. cap. 6. Qui, ut loquitur Gavantus ibid. à Deo ipsis distribuitur pro eorum capacitate, & devotionis mensura, & ideo in Canone dicitur, *Et omnium circumstantiarum, quorum tibi fides cognita est, & nota devotio.* Secundus est, quo fruitur ipsemet Sacerdos tantum, qui celebrat, cujus est proprius, & personalis. Tertius verò, cujus dispensatio committitur Sacerdoti, quem illis applicat, pro quibus, vel, stipendio recepto, vel promissione, particulari intentione Sacrificium offert.

Sed licet adducta divisio fructus optima sit; eorum tamen sententia est à Concilii, & Sac. Congr. mente aliena; nam hæc in Parocho, in ordine ad offerendum sacrificium pro suis ovibus requirunt, specialem aliquam obligationem, diversam ab illa, quam habent

Maithancci Catecha Confess.

singuli Sacerdotes applicandi fructum Missæ omnibus Christi fidelibus; sed isti (quemadmodum ipsi Parochi) tenentur applicare fructum generalissimum omnibus fidelibus, ergo suis ovibus ille, ut specialis obligatione satisfaciatur, fructum medium, seu specialem: res est certa, & conformis declarationi S. C. Conc. in alleg. decretis, quæ ad quartum respondit: *Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu Capella, legati, aut salarii, si elemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utriusque obligationi satisfacere.*

15. Queritur, an dato stipendio, ad effectum, ut Missa determinatè celebretur in tali Ecclesia, Capella, vel Altari; teneatur Sacerdos ibi celebrare: & quatenus non ibi, sed alibi sacrificet, peccet mortaliter?

Resp. Affirmativè, nisi id faciat iusta, & rationabili causa. Layman. cap. 2. n. 15. Gobat casu 17. sess. 2. num. 575. aliique; quibus addo Pignatellum tom. 1. consult. 277. allegantem id esse resolutum à S. C. Conc. 17. Augusti. 1647. in una Regularium; ratio est, quia facit contra suam obligationem in re gravi, & mentem offerentis non implet; cum quo contractum, ad minus tacitè, celebravit, de ibi celebrando, quando stipendium recepit; Gavant. num. 24.

16. An autem, si sine iusta causa alibi celebraverit, teneatur supplere, iterum celebrando in electo?

Resp. Affirmativè, si altare electum, fuerit privilegiatum; & sibi imputet, si bis teneatur pro eodem celebrare.

(F)

17. Quer-

17. Quæritur, an mortaliter peccet, & ad restitutionem teneatur Sacerdos, qui accepta elemosyna pro Missa dicenda, V.G. ad impetrandam sanitatem infirmo, aut pro felici expeditione alicujus causa, tandem celebrationem differt, ut interim mors infirmi sequatur, & causa expediatur?

Resp. Affirmativè Gobat. cit. casu 17. num. 596. sect. 3. Layman. & Bonaccina mox citand. Gavant. part. 3. titul. 12. nu. 8. ratio est, quia in re gravi peccat contra justitiam, graveque damnum ex sua negligentia tertius patitur; & quamvis videatur posse sub mortali à restitutione excusari ratione stipendii, ex eo, quod defraudatio unius julii, dati pro stipendio, non sit per se materia peccati mortalis, per accidens tamen est, ratione damni, quod offerens patitur ex omissione sacrificii, quod Sacerdos ex justitia tenebatur offerre; ideò radix restitutionis non levis, sed gravissima judicio prudentis reputatur, & ab ea non excusatur.

Caveant Sacerdotes, ne se onerent nimis multis sacris, ad longum duraturis, quia exponunt se periculo, vel, ut nunquam ea, morte superveniente, persolvant, vel, ut non persolvant tempore opportuno; & graviter peccant, juxta Roderic. Navar. & aliar à Bonac. disp. 17. de Euch. qu. ult. num. 7. § 4. num. 2. allegatos.

18. Quæritur, quando censentur nimis multa?

Resp. Cum eis, infra modicum tempus juxta responsum S.C. in alleg. decretis ad undecimum; vel intra breve tempus moraliter, ut legitur in Const. Innoc.

XII. nuper, edita sub anno 1697. ad ea decreta confirmanda, satisfacere non poterunt.

19. Et si quaratur, quantum tempus importent illa clausula?

Resp. D.D. non conveniunt; alii unum mensem, duos alii, & quidam tres assignant, quia id tempus, tamquam quid modicum reputatur; verum semper est consideranda mens dantis, occurrentes circumstantiæ, & necessitas, pro qua Missa desideratur, ideò aliqui discernendum remittunt arbitrio prudentis, juxta tex. in l. sicim dies, §. intra quantum, ff. de recept. arbitr. quod fortè innuit clausula intra breve tempus moraliter: in quo est relinquenda opinio Peyrini ad const. 9. Urban. VIII. ad 10. intelligentis per modicum tempus, spatium trium annorum, ut profus improbabilis, nimis laxa, & à mente S. Sedis aliena.

20. Quæritur, an recipiens stipendium pro legenda Missa in Altari privilegiato pro anima alicujus defuncti, satisfaciatur, si in eo Missam de Sancto, & non de Requiem pro ea celebret?

Resolutio quesiti pendet à questione; an ad consequendam indulgentiam à Sum. Pontif. Altaribus privilegiatis concessam, necesse sit in eis Missam defunctorum celebrare; an verò sufficiat aliam Missam dicere; sed facilis est responso, ex literis Alexandri VII. Clement. IX. & Innocent. XI. alleg. 10. 1. offic. Cur. cap. 6.

21. Itaque Alex. const. credite nobis, sub die 22. Januarii 1667. declaravit ut infra; quoad Altaria perpetuò privilegiata, & in quibus proinde quotidie, etiam

etiam in duplicibus celebranda sint Missae de Requiem ex obligatione, auctoritate, &c. declaramus per celebrationem Missarum de festo currenti satisfieri dictis obligationibus, & suffragari, cum eisdem indulgentiis, perinde ac si essent celebratae Missae de Requiem ad formam privilegiorum.

22. Clemens constit. cum fel. sub 9. Septembris 1669. declarationem Alex. extendit ad Altaria, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadae diebus, privilegiata, & ad Missas, sive ex obligatione, sive ex sola fidelium devotione in eis celebrandas.

23. Deinde Innoc. XI. Constit. alias postquam, sub die 14. Maji 1688. confirmavit decretum S. R. C. editum 3. April. ejusdem anni, occasione dubii, an videlicet, Alex. & Clement. declarationes sibi pariter locum vindicarent, etiam in diebus Dominicis, infra Octavas, Paschatis, Resurrectionis, Pentecostes, & Corporis Christi, aliisque diebus, in quibus, licet a festo duplici non impediuntur, adhuc tamen Missae defunctorum juxta ritum, & usum Ecclesiae celebrari nequeunt? Quae respondit, praefatas Alex. & Clement. declarationes intelligendas esse pro omnibus diebus, quibus juxta rubricas Missae defunctorum celebrari non possunt: vid. cap. 27. in fin.

24. Quaeritur, an Religiosus possit valide applicare Missam contra intentionem Praelati, praecipientis, ut Missam applicet V. G. pro offerentibus stipendia, qua cedunt in communem Re-

ligiosorum sustentationem; & quatenus applicet, an mortaliter peccet; & an valeat pro intentione ipsius, vel Praelati?

Resp. Mortaliter peccat, sic communiter DD. quia iam gravi agit contra obedientiam.

25. Cujusnam autem, applicatio valida sit, an subditi, an Praelati? res est in quaestione; valeat illam factam a Praelato per Ministrum infidelem, dixit Gavant. est. p. 3. tit. 12. num. 28. allegans Fraxinellum, Marchant. 10. 2. tribunal. qu. 2. ref. 8. dub. 4. respond. 2. Poncius disp. 44. quest. 1. conc. 5. num. 126. alique. Quibus arbitrator esse adhaerendum; ex quo, ut bene discurrit ex Fraxinello Gavantus, possit Superior irritare intentionem subditorum in Missae celebratione, si secus applicent, ita ut in foro Dei sacrificium illi valeat, cui a Praelato per subditum applicatur: est enim verisimile, ut Poncius notat, quod statim ac subditus obedientiam Superiori vovet, alliget suam illius voluntati, quantum ad ea, quae rationabiliter possunt dependentiam habere ab illa Superioris, & pro quibus ipse possit nomine suo subditum substituere; est autem valde rationabile, quod voluntas subditi, quoad applicationem Missae, sit ab illa Superioris dependens; aliis onera Missarum, quae habent Monasteria, & in diem suscipiunt, subjacerent ex subditorum malitia, periculo, & dubitationi, an persolverentur; de quo Fideles possent prudenter dubitare; & hinc retrahi a sacrificiis adjuvandis animabus fidelium.

Nec relevat dicere, effectum sacrificii pendere ab intentione, etiam injusta

(F) 2 cele-

celebrantis, vel auctoritatem offerendi sacrificium pro hac, vel illa intentione esse datam Sacerdoti à Christo, & consequenter limitari non posse à Prælato quocumque, Christo inferiore, ad aliam intentionem, quàm ad illam subditi celebrantis.

Nam, vel id cum Gavanto intelligitur de Sacerdote Seculari libero, non de Regulari, cujus voluntas à Prælato pendet; vel cum Poncio, non esse verisimile, quod Christus dederit eam auctoritatem Sacerdoti Regulari, nisi cum dependentia à voluntate ejus, qui potest ei præcipere, & solet applicare Missam ipsius pro sua intentione: propter ipsam Religiosi conditionem, & ad evitanda adducta incommoda.

Duo distinguas, consecrare, & pro hoc, vel illo applicare sacrificium: in primo subditus à voluntate Prælati non dependet; bene vero in secundo, propter superius dicta, & à me alibi *Offic. Cur. tom. I. cap. 12.*

Quare sententia contraria, quamvis esset probabilis, tamen, quia est minus tuta, quàm nostra, ad praxim non est deducenda, juxta doctrinam communiore receptam: quòd non sit licitum sequi opinionem partis minus tutæ, quando ex ejus sequela, dato, quòd à parte rei non esset vera, notabile, & irreparabile damnum tertio adveniret, ut in casu.

11. Quæritur, an Fr. Min. de Obser. sint capaces legatorum annuorum cum onere Missarum?

Resp. Negative; quoad ea, quæ sunt ipsis Fratribus directè relicta, Vespignan. in compend. priv. R. Fab. bene vero, quoad ea, quorum proprietates manent

apud Hæredes; à quibus Fratres possunt recipere per viam simplicis elemosinæ, quicquid ab eis spontè pro celebratione Missarum traditur. Sac. Cong. Epif. in una Lucana 26. Martii 1677. sed in pecunia debet à Syndico recipi; nec possunt per se, vel Syndicum, vel alium in judicio ea petere; & si scienter id faciant, excommunicantur ipso factò: juxta decretum. R. Fabr. sub. 14 Febr. 1633. vide infr. cap. 32.

CAPUT VII.

Prop. XI. ab Alex. VII. &c.
Confessionis integritas.

I. PROP. II. Peccata in Confessione omissa, seu obliu: ob instans periculum vita, seu ob aliam causam, non tenentur in sequenti confessione exprimere.

2. Propositio integritatem Confessionis tangit; idèd hic, ejus occasione speciales quæstiones, quæ ad hujusmodi integritatem conducunt, possibili brevitate subnectimus, de quare dicendum etiam lib. 2. cap. 36.

3. Quæritur, in quo consistat integritas Confessionis?

Resp. Materialis in hoc, quòd quis prævio examine omnia peccata, quæ post baptismum commisit, nondum confessæ, secundum numerum, species, & circumstantias, in Confessione exponat; Formalis verò per hæc explicatur, quòd penitens, omnia peccata, secundum numerum, species, & circumstantias, quæ sibi, post sufficiens examen memoria occurrant, & moraliter potest hic, &

nnne